

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД
КУЛЬТУРИ

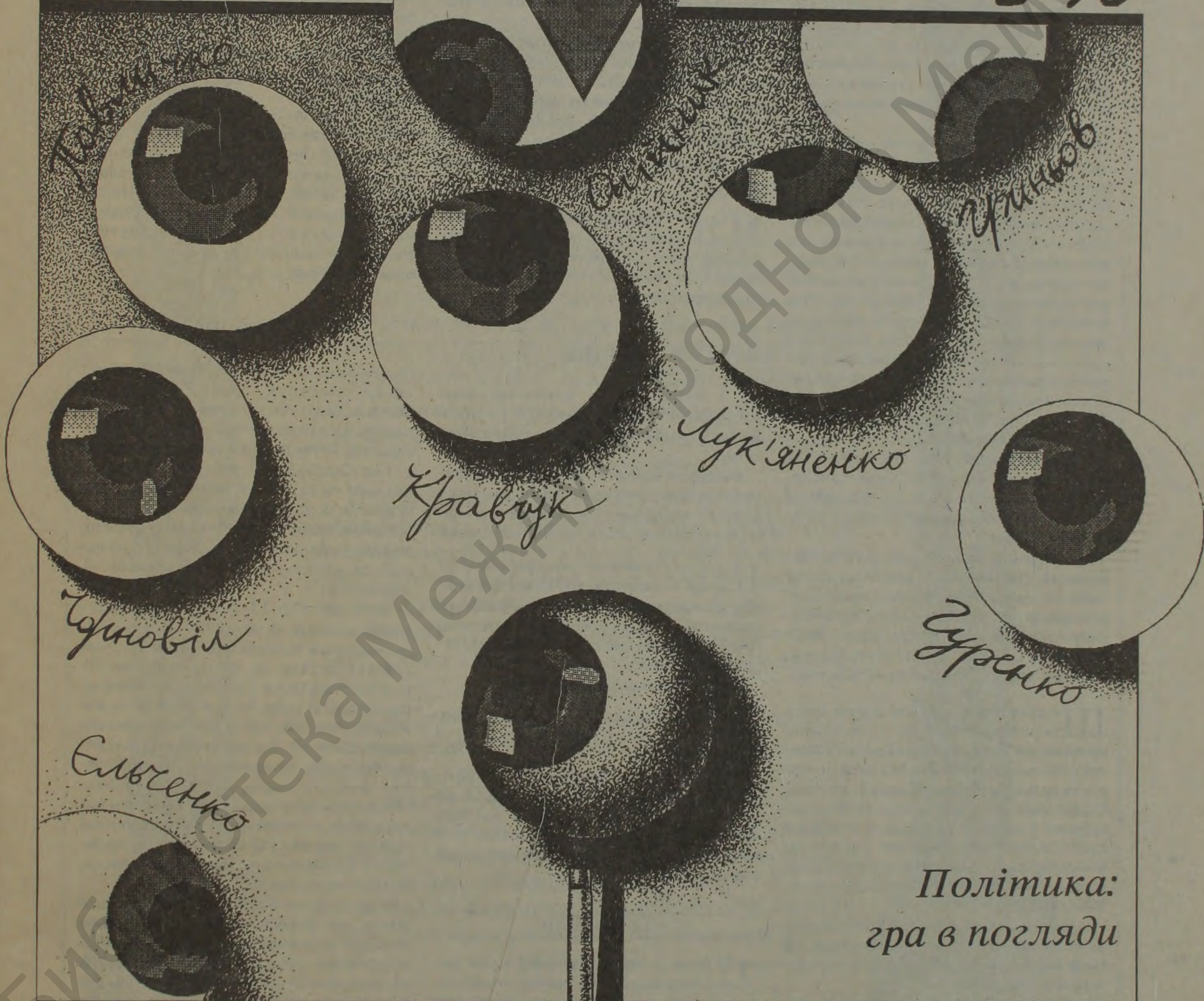
СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
"ТАРНЕКС АРТ"

Застави

ТИЖНЕВИК

Ціна 50 коп.

2'90

Політика:
гра в погляди

Звичаї
нашого народу

Ленін:
з ним і без нього

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД
КУЛЬТУРИ

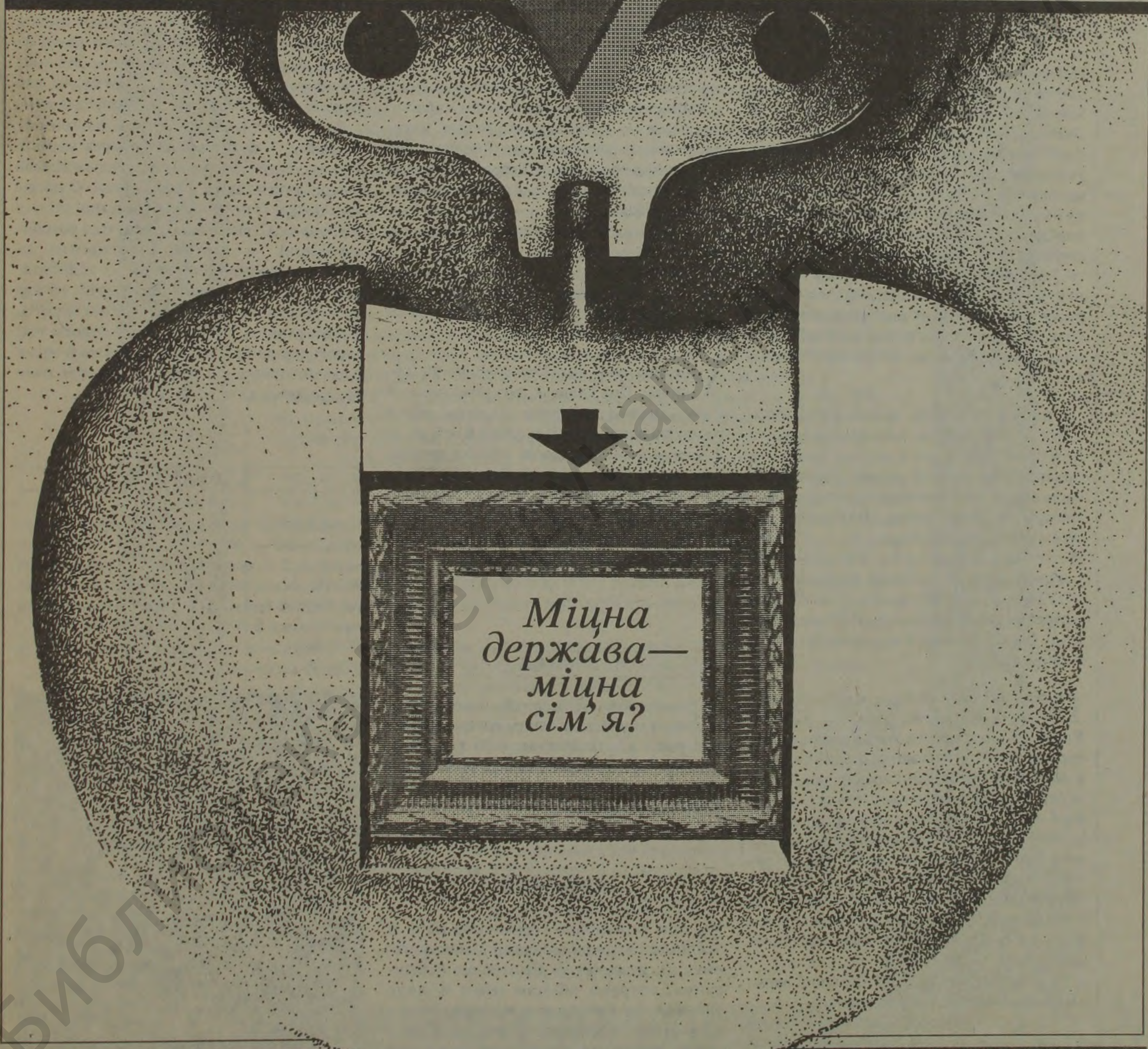
СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
"ТАРНЕКС АРТ"

Самобиття

ТИЖНЕВИК

Ціна 50 коп.

3'90

Міцна
держава—
міцна
сім'я?

Бандера, Лебідь
та інші

Виїжджаючим
за кордон

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД
КУЛЬТУРИ

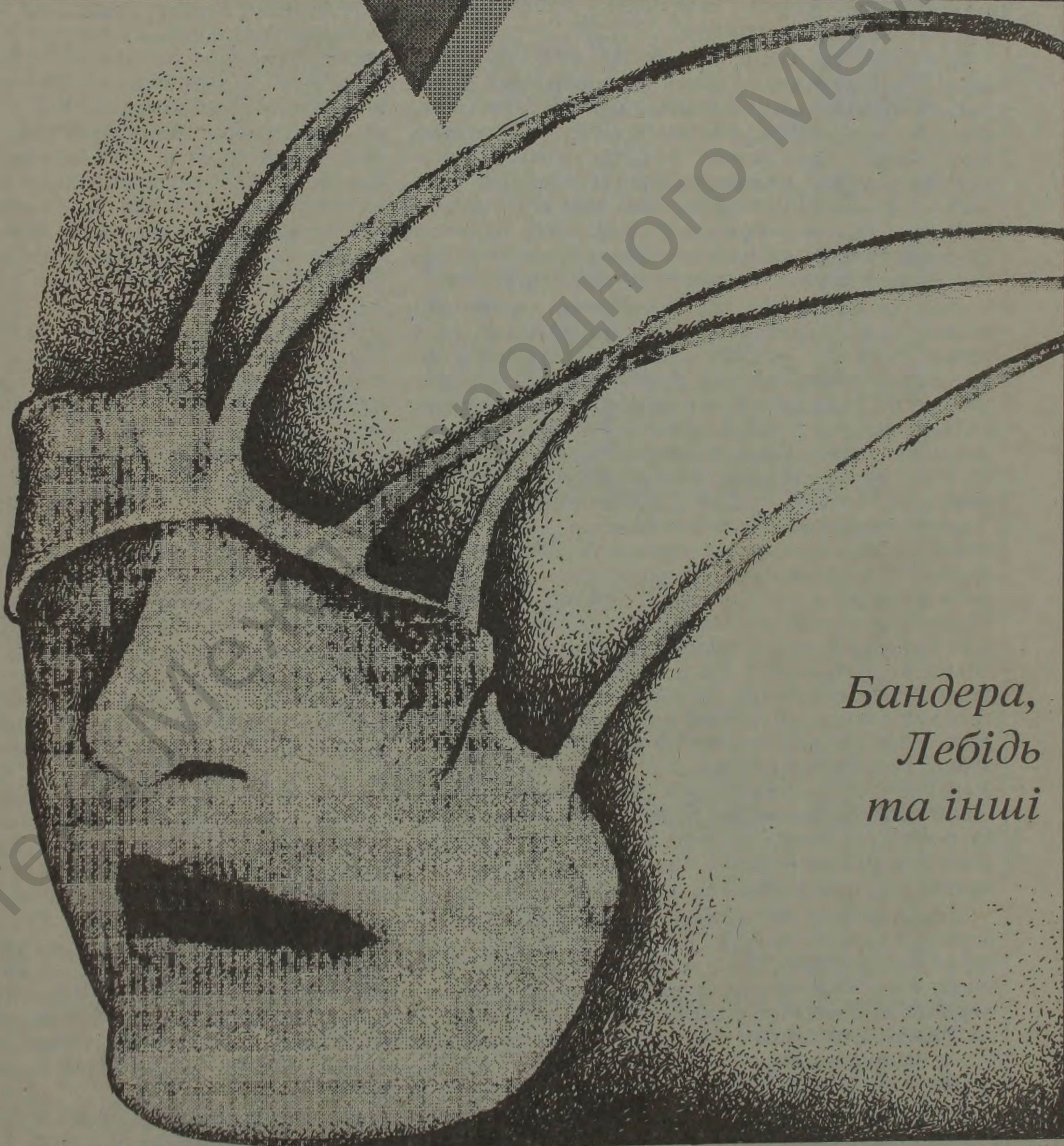
СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
"ТАРНЕКС АРТ"

Спадщина

ТИЖНЕВИК

Ціна 50 коп.

4'90

Бандера,
Лебідь
та інші

Нерозтоптана
гідність

Останній з
могікан застою

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД
КУЛЬТУРИ

СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
"ТАРНЕКС АРТ"

Самовіра

ТИЖНЕВИК

Ціна ~~50~~ коп. 70

6'90

Такі гримаси «рубля» відомі.
Тому надії - на українську валюту.
Чи бути їй, вирішить парламент.

Історія війни
козаків проти
Польщі

Квіти з
Альдовези
/комікси/

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД
КУЛЬТУРИ

СПІЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО
"ТАРНЕКС АРТ"

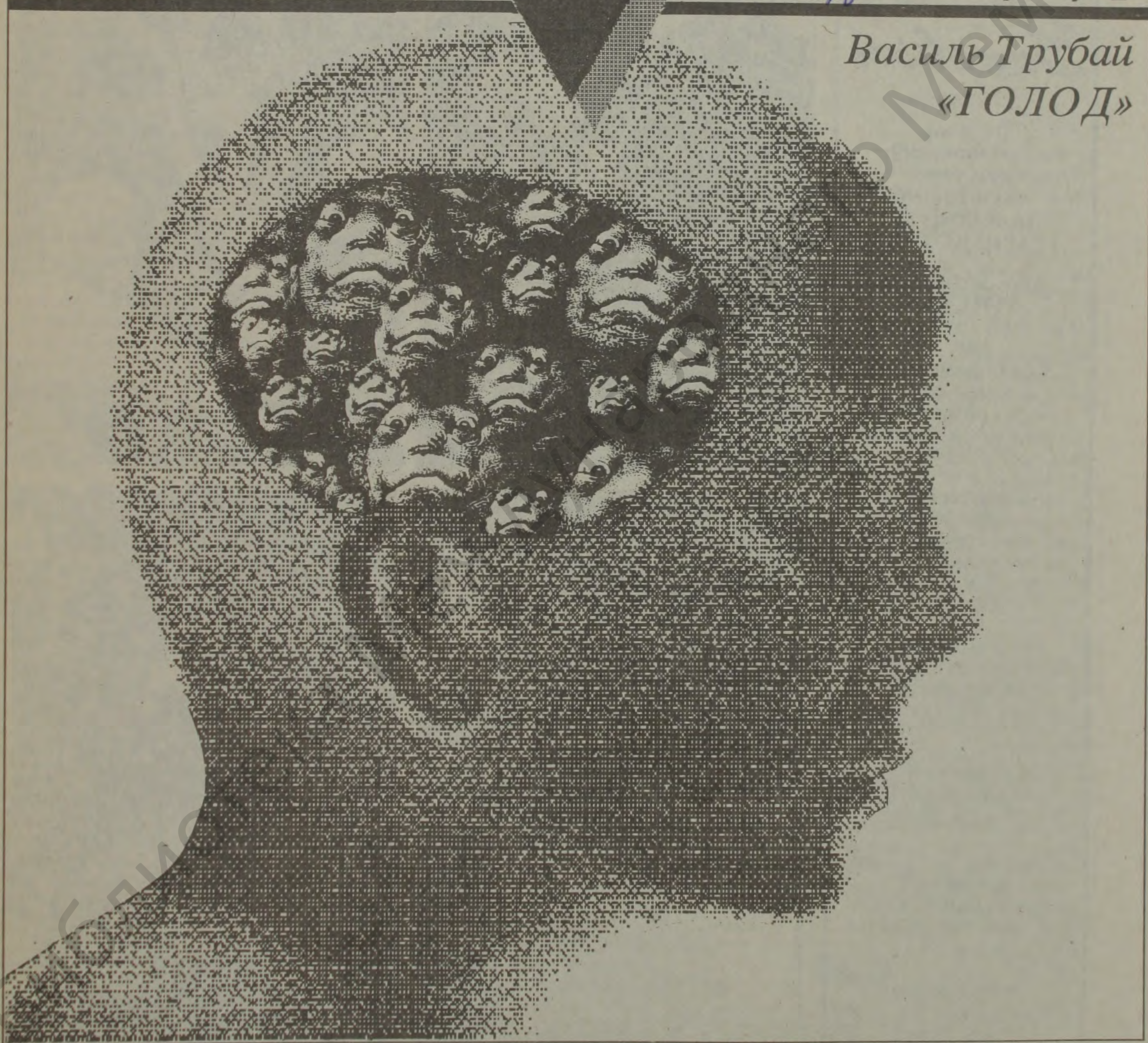
Самодіє

ТИЖНЕВИК

Ціна 50 коп. 70

7'90

Василь Трубай
«ГОЛОД»

Сучасна українська
еміграція та її
завдання

Євген Дудар.
«Сексуальні роздуми»
/гумореска/

Редактор
ЗІНОВІЙ ФРИС

Художник
ВОЛОДИМИР ОКРУТНИЙ

Заповіт

14(22) 14 ЛИСТОПАДА 1991

Тижневик виходить з липня 1990 року.

ЦІНА 50 КОП

Видання спільного підприємства «ТАРНЕКС АРТ», Адреса редакції: 282000, м. Тернопіль, вул. Живова, 11. Тел. 54729. Індекс 61089. Тираж 50000. Зам. № 2800
Видавництво «Збруч». Рукописи не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Заповіт» обов'язкове

№ 1, 15/23, ЛИСТОПАД, 1991

БОМБА

РЕКЛАМНО-
СЕНСАЦІЙНИЙ
СПЕЦВИПУСК
ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
ТИЖНЕВИКА

Заповіт

Версія
1.0

ART

УКРАЇНА ПЕРЕДВИБОРЧІ

PURA VERITAS або Чиста Правда

Сюрприз? Будь ласка!

Міємо для вас, пані та панове, невеличкий сюрприз. Наступний номер «Заповіту» (його вихід планується через тиждень) буде мати дещо незвичну назву — «Бомба». Ні, це не нова газета. Це, як і «Пан + пані», — лише спецвипуск «Заповіту». З наступного року «Бомба» виходитиме раз на місяць. Передплатники отримуватимуть її безкоштовно, в кіосках же ви зможете придбати спецвипуск за 1 (один) карбованець. Зрештою, у роздріб стільки ж коштуватиме і «Заповіт», і «Пан + пані». Таким чином, якщо в кіосках «Союздруку» наше видання обійдеться в 52 карбованці на рік, то передплатникам лише в 21.60. Робіть висновки, дорогі друзі! У Тернопільській області «Заповіт», у який, нагадуємо, входять і «Пан + пані» і «Бомба», можна передплатити до 1 грудня, на решті території України передплата завершується 15 листопада. Якщо хтось з вас (йдеться про тих, хто проживає за межами Тернопільської області) з якихось причин не встигає зробити це до вказаного строку, не біда. Якщо Ви надішлете поштовим переказом 21.60 на ад-

ресу: 282000, м. Тернопіль, р/р 609801 у Промбудбанку, «Тарнекс Арт», а квитанцію разом із зворотною адресою — до редакції, то з нового року акуратно отримуватимете «Заповіт».

А тепер два слова про «Бомбу». Тут найсуттєвіші три моменти. По-перше, її появу ми пояснюємо природним бажанням не стояти на місці. По-друге, ви, мабуть, знаєте, що наша газета робиться на комп'ютері. Так ось, у «Бомбі» це проявиться з новим, так би мовити, розмахом і ефектом: засновник — спільне підприємство «Тарнекс Арт» — потурбувався про нові комп'ютерні програми. По-третє, «Бомба», крім, можливо, першого номера, обіцяє бути фантастично цікавою.

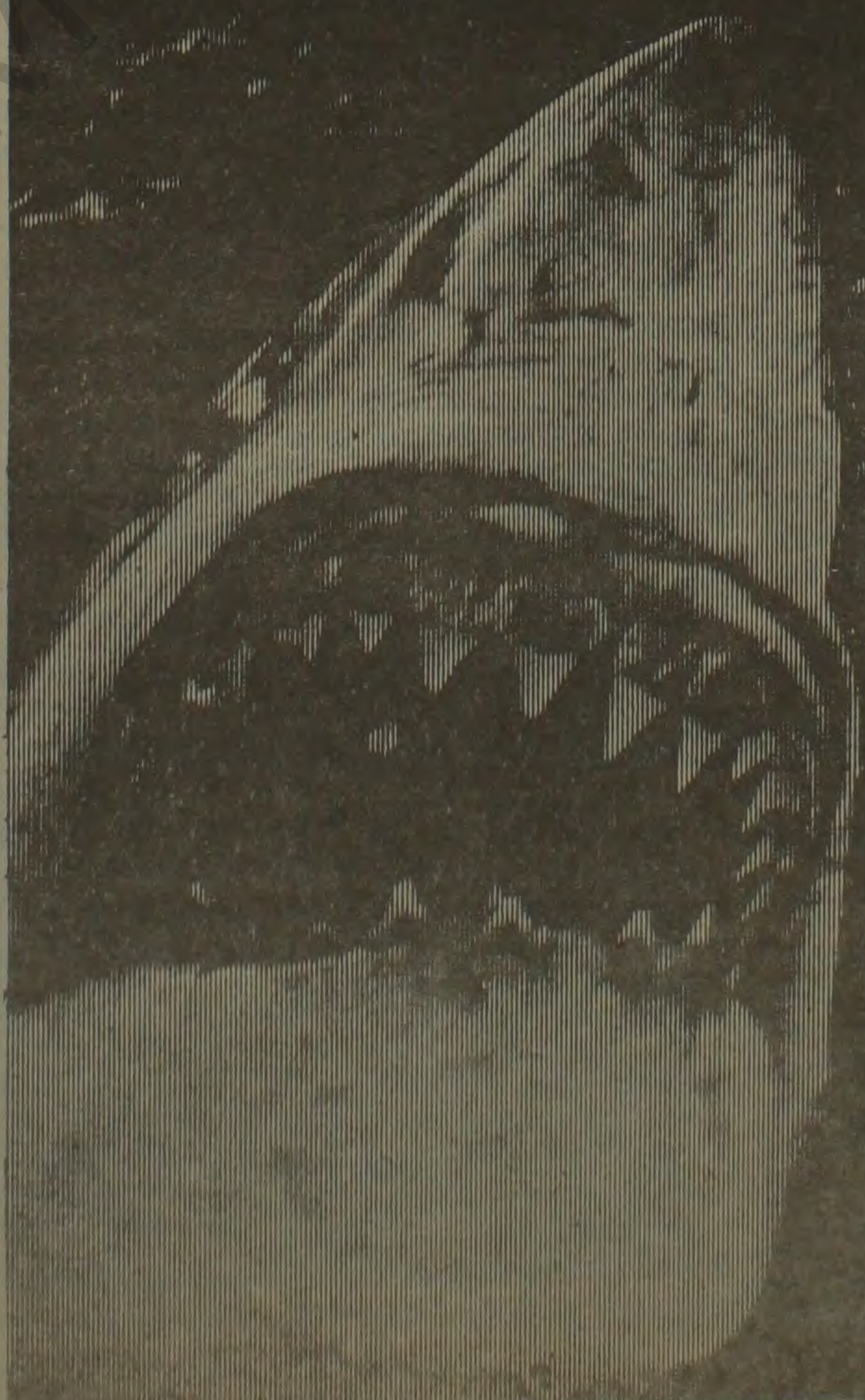
Отож, дорогі читачі, слідкуйте за нашим виданням. Якщо вам через тиждень попадеться на очі «Бомба», не вагайтеся з її придбанням. «Бомба» — це спеціальний випуск «Заповіту»! «Бомба» — це продовження «Пан + пані»!

До зустрічі!

Ваші «заповітці».

Відлайте свої голоси "акулам"

Тільки в "Бомбі"
дружні і не дружні шаржі
на кандидатів у президенти
України

Анархісти. Хто вони?

Юрій Анисимов
спеціально для "БОМБИ"

Анархізм на Україні переростає в здорове явище і, безсумнівно, популярне. Справа навіть не в чорно-червоній атрибутиці Конфедерації Анархістів України (КАУ), а в здоровому глузді, який, схоже, чимраз більше конкретно проявляється в його діяльності. Тому пропонуємо два діалоги з анархістами й один цікавий документ «для розрядки».

МАЙБУТНЄ ЗА ...!

Розмовляємо із членом Координаційної Ради інтернаціональної Робітничої Асоціації Владиславом Стрілковським (м. Дніпропетровськ).

Судячи з усього, ІРА перша і поки що єдина синдикалістська організація на Україні.

Перш ніж говорити про ІРА, хотів би уточнити. До ІРА вже існувала така організація, як Комуністична Спілка Анархістів, яку я організував у 1979 році, коли ще був сту-

дентом Дніпропетровського університету. Тоді ми ставили перед собою завдання ... кхм! ... здійснити комуністичну революцію в СРСР, фабричний, аграрний і політерор. Першою організацією такого керунку була група в Черкаську 1963 року, створена після розстрілу робітників в Новочеркаську. Цю групу очолював анархіст Микола Озимов, який тоді ж був засуджений за «терордіяльність» проти партійно-державної мафії. Досі він — лідер анархічного руху на Україні. У нас із ним глибока особиста симпатія.

Цікаво. Але що таке ІРА?

Перш ніж говорити про ІРА, я б хотів згадати професійну спілку «Звезда», яку я організував 1980 року (тоді ми вперше дізналися про польську «Солідарність»). За один агітаційний день зі 170 робітників Дніпропетровського стрілкового заводу в заготовлювальному цеху 80 чоловік висловили бажання вступити в цю анархічну профспілку. Пізніше ми назвали її «Чорна каса», а символом став прапор із червоною зіркою на чорному фоні. КПУ і КДБ зламали нам карк.

Продовження на стор. 13

Головний редактор
Зіновій ФРИС
Заст. головного редактора
Олександр ГАДОМСЬКИЙ
Співробітники редакції:
С. Нестеренко, Г. Кузів,
Т. Дударчук, В. Криницька,
Г. Кравчук, О. Волинець

заповіс

Всеукраїнський тижневик

Видання спільного підприємства «ТАРНЕКС АРТ». Адреса редакції: 282008, м. Тернопіль-8, а/с 522. Тел. 54729. Реєстр № 248. Тираж 35000. Зам. № 459

29 (54) 22 СЕРПНЯ 1992

Тижневик виходить з липня 1990 року.

ЦІНА — 4 КРБ.

У НАС ВСЕ "ПО-БРЕЖНЄМУ"?

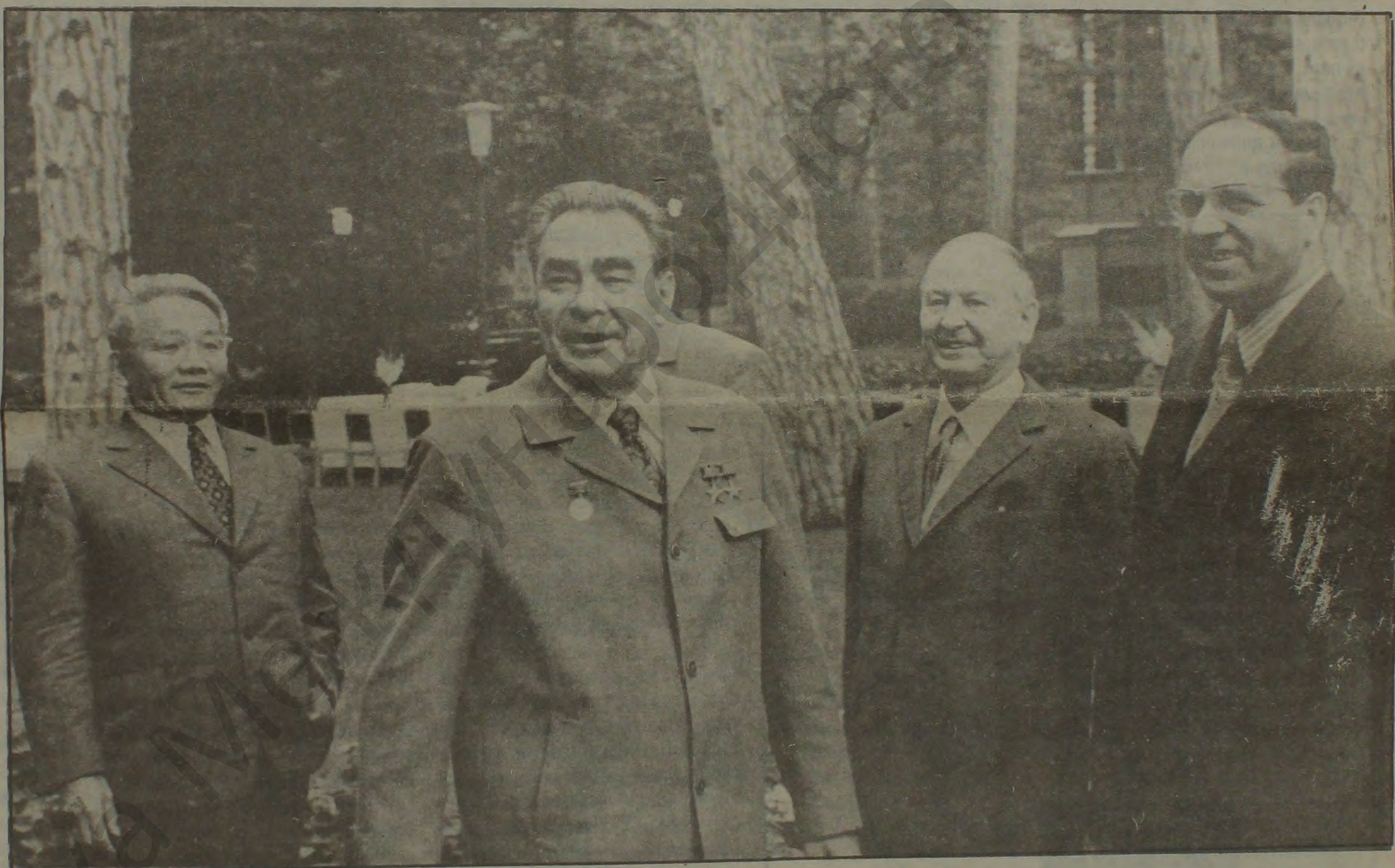

Фото
Юрія Ільєнка.
Інтерв'ю з ним
читайте на
6-й стор.

Пан Кравчук живуть в апартаментах Щербицького

Один з найхарактерніших «совкових» парадоксів: про те, як і де живуть пани Буш і Міттеран, довідатись набагато простіше, ніж дізнатись про помешкання нашого власного Президента. А сім'я Кравчуків займає чудовий флігельок на вулиці Десятинній у затишному елітарному Печерському районі Києва. На випадок, якщо комусь спаде на думку зайти подякувати Президенту за гарне життя, біля входу чергує міліціонер. З внутрішнього боку — чудовий сад з бесідкою, а з вікон пан Кравчук милується Дніпром і Трухановим островом. Раніше ці апартаменти займав «батько нації» Володимир Щербицький. Щоправда він розкошував у цілому будинку, Кравчуку ж

вистачило флігеля. Поруч живуть старі друзі й соратники по великих справах — колишній секретар КПУ Юрій Єльченко, ушлявлений у боях з Рухом, та Віталій Масол, чий ім'я сусідствувало з кравчуківським на плакатах страйкарів з вимогою про відставку. Тож коли Президент Кравчук стане экс-Президентом, йому буде з ким за чашечкою гарної кави позгадувати дні минулої слави. Донедавна у Леоніда Макаровича були й сусіди «не голубої крові» — мешканці 10 і 12 будинків. Але раптом їхні помешкання почали потребувати негайного ремонту — причому всі водночас. Жильців переселили, а після тривалого ремонту в ролі сусідів Президента виявилися різноманітні солідні організації.

Для мешканців королівського будинку — 7 боксів гаражів у дворі. Фахівці з архітектури вважали, що їх побудова є порушенням діючого Закону про охорону пам'яток, але інспекторів Київглавархітектури не підпустили до гаражів і на гарматний постріл. Сам будинок також вважається пам'ятником архітектури — тут жив і працював державний діяч Ватченко. Цікаво, що історична цінність помешкання рік у рік зростає — державним керманічам він явно до вподоби і через кілька десяти років його обвішають іменними табличками. Якщо до цього панове Президенти — нинішні й майбутні — не розвалить його, як державу.

ПЕТРО РУБАЙ

Читайте
у наступному номері

МАН+МАНІ

- Азбука ділового етикету (продовження)
- Після подружньої зради (продовження)
- Тет-а-тет: хвороби від задоволення
- Різниця у віці подружжя: плюси і мінуси
- Данія і секс
- Маркіза, «Орлав» та інші

Головний редактор
Зіновій ФРИС
Заст. головного редактора
Сергій НЕСТЕРЕНКО
Співробітники редакції:
Е. Нестеренко, Г. Кузів,
Т. Дударчук, В. Криницька,
Г. Кравчук, О. Волинець

заповіт

Всеукраїнський тижневик

Видання спільного підприємства «ТАРНЕКС АРТ». Адреса редакції: 282008, м. Тернопіль-8, а/с 522. Тел. 54729. Реєстр № 248. Тираж 45000. Зам. № 487

30 (55) 10 ВЕРЕСНЯ 1992

Тижневик виходить з липня 1990 року.

ЦІНА — 4 КРБ.

ЗНОВУ РЕВОЛЮЦІЯ?

Сценарій зміни влади в Україні ще пишеться. Але прем'єра не забариться

Український народ знову ставлять на задні лапки

Рік, який минув відтоді, коли кермо влади врешті-решт вдалося вирвати з рук комуністів, яскраво показав, що це кермо знову потрапило не до тих рук. Блискавичний спад в економіці, сповзання до тоталітаризму в політиці, наскрізна корумпованість чиновництва, досить сумнівна незалежність — все це «досягнення» нових можновладців, які обіцяли золоті гори народів. Але людям, спраглим за волю й нормальним цивілізованим життям, далі несила терпіти. Хвилі народного гніву, судячи з усього, слід очікувати вже восени. Але якою вона буде, по якому руслу піде? І кого захопне з головою, кого тільки обризкає, і, головне, хто винесеться на її гребіні до таких звабливих кабінетів влади?

Для будь-якої революції потрібен лідер. Нині, як і в недалекому минулому, ним стане Народний Рух, до якого приєднаються інші прибічники радикальних реформ на кшталт «Нової України», і не тільки тому, що конфлікт «Кравчук — Чорновіл» вже сягнув свого піку. Цілий Рух, попри різномасні дрібні чвари, єднає одне: образа на Президента, який лівою рукою вітає Рух як єдину партію, спроможну нині вивести Україну з кризи, а правою підписав наказ про призначення своїх посадників, які здебільшого нічого спільного з Рухом не мали. Таким чином цю найпотужнішу в Україні організацію, яка до того ж найбільше доклала зусиль для надбання незалежності й усунення промосковських партбосів, фактично було позбавлено плодів її праці

Опинившись знову в звичному стані опозиції, Рух, безперечно, зброї не склав. Здається, час нової битви вже близько, і цього разу рухівці мають всі шанси на перемогу. Ось чому.

Будь-яку ініціативу, скеровану проти нинішніх можновладців, народ підтримає вельми охоче. Постаті посадників Президента явно не прийшлися йому до вподоби — і не дивно: указ Президента в кількох областях фактично повернув владу комуністам (Малиновський в Житомирі), в інших — привів до влади дилетантів від адміністрації (Гром'як у Тернополі), або малопопулярних в народі осіб (Давимука у Львові). В усіх випадках рівень народного незадоволення вельми високий.

Закінчення на стор. 2

У нас є «Голос України», у штатах — «New York times». Чому ж в Україні демократії менше?

Державний устрій Сполучених Штатів загальноприйнято вважати найдемократичнішим, а саму країну такою, де найкраще забезпечено права людини. Однією з найголовніших причин такого становища самі американці вважають пресу. Ще два століття тому, коли підвалини американської демократії тільки будувалися, батьки-засновники держави заявили: вільна

преса — життєво важливий елемент будь-якої демократії. Засоби масової інформації повинні мати абсолютну свободу обговорювати, розслідувати й критикувати діяльність уряду для того, щоб він був відповідальним перед народом, якому служить. Відповідною була й перша поправка до Конституції США: «Конгрес не повинен приймати законів, котрі б утискували свободу слова чи преси». Зверніть увагу: це поправка до Конституції, відмінити яку не може навіть найвищий законодавчий ор-

ган, не кажучи вже про окремих чиновників, а тільки цілий народ шляхом загального голосування для зміни Конституції. Але схильні до зловживань можновладці — а витримати спокою владою вельми тяжко, тож таких було чимало — почали шукати манівці, аби обійти цю поправку. Вони скористалися Законом про наклеп, котрий постійно змінювався протягом останніх трьох десятиріч. Наклепом у США вважається повідомлення, яке не відповідає дійсності, опубліковане чи передане в ефірі,

скероване на те, щоб викликати суспільне презирство до певної особи чи завдати їй збитків. Саме завдяки цьому Законів тривала постійна судово боротьба між пресою та її «жертвами». Але в 1964 році Верховний суд США поклав цьому край. Для того, щоб Закон про наклеп не став на заваді свободі преси, а відтак і демократичному розвитку країни загалом, судді ухвалили постанову такого змісту: якщо газетний матеріал стосується когось із офіційних осіб, доводити істинність повідомлення

журналісти не зобов'язані. Навпаки, щоб звинуватити кореспондента, офіційні чиновники мусять довести, що опубліковані повідомлення про них, навіть якщо вони не відповідають дійсності, були зроблені із «злочинним наміром». А щоб знайти «злочинний намір», позивач мусить довести, що інформацію опубліковано «із свідомістю того, що вона не відповідає дійсності, або з безрозсудливою зневагою до того, відповідає вона дійсності чи ні».

Закінчення на стор. 3

*4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал
в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию
иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.*

Библиотека Международного Мемориала